

1 Ελάττωμα της λύπης. Κεφάλαιον δ΄

5 Λύπη, οπού είν' ελάττωμαν και εναντίον της χαράς, ως καθώς και ο Μακρόμπιος
είπεν, ένα εις πράγματα τρία: Το πρώτον ένα όταν ο άνθρωπος λυπείται από τίποτες
πράγμα πλεότερον παρά οπού πρέπει· και ετούτη λογάται καθαρή λύπη. Το δεύτερον
είναι όταν ο άνθρωπος ούτε κάμνει ούτε λέγει ούτε σκοπά κανένα πράγμα, αμή
στεκεί ώσπερ έναν νεκρόν· και αυτό το λέγουν οκνεϊάν και ένα πολλά μέγα
ελάττωμα. Το τρίτον ένα ότι διά κανένα ελάττωμα ο άνθρωπος σκοπίζει πολλά· και
V αυτό ένα ελάττωμα της κακής καρδίας. Και ένα εις χίλιες αφορμές, ως καθώς λέγει
10 ο Ιπποκράτης, και ένα κλωνάριν της λωλίας. Και από την λύπην έρχεται το
ελάττωμα της δεσπεραροσύνης, οπού ένα το μεγαλύτερον κρίμα εις τον κόσμον,
καθώς ο προφήτης λέγει.

Και ημπορεί να ομοιάσεις την λύπην εις τον κόρακαν, διότι, όποταν εβλέπει τα
πουλία του ότι γένονται άσπρα, λοιπόν λυπείται τόσον, ότι μισεύει και αφήνει τα,
15 διότι ου πιστεύει ότι είναι εδικά του, διατί δεν είναι μαύρα ώσπερ εκείνον. Και δεν
του αρέσουν, εωσού να ποιήσουν μαύρα πτερά. Και μέσα εις τούτο ζουν με την
δρoσίαν του ουρανού. Ακόμη λυπείται πλέον όταν χάσει τα πουλία του παρού άλλον
όρνεον.

Ο Χριστός είπεν: Κάλλιος ένα ο θάνατος παρά την λυπημένην ζωήν.

7v

20 Ο Πλάτων είπεν: Μηδέν δώσεις λύπην εις την ψυχήν σου, αμή εξέβαλέ την όσον
ημπορείς, διότι πολλοί απέθαναν και δεν ένα κανένα διάφορον εις αυτό.
Ακόμη: Ώσπερ δοκιμάζουν το ασήμι και το χρυσάφι εις την φωτίαν, ούτως
δοκιμάζονται και οι άνθρωποι εις τους πειρασμούς.

V Ο Πλάτων είπεν: Ο άνθρωπος ο φρόνιμος δεν πρέπει να λυπείται διά καμίαν
25 αφορμήν.

Ο Σωκράτης είπεν: Οπού δεν λυπείται από τα πράγματα τα χαϊμένα, η καρδιά του
αναπεύεται και η γνώσις φωτίζεται.

Σταματία Κολιαδήμου (επιμ.), *Άνθος των χαρίτων. Το ιταλικό πρότυπο και οι κύριες ελληνικές
παραλλαγές*, δημοσίευτη διδακτορική διατριβή, ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη 2002.